

τὸν βαθμὸν τῆς ἡλιάσεως· φύλλα ἐκ νέων δένδρων, καὶ μᾶλλον εἰς τὸν ἥλιον ἐκτεθειμένα, τιμῶνται πάντοτε περισσότερον.

Εὐθὺς δ' ἀπὸ τὰ φύλλα συναχθῶσι, βάλλονται εἰς πλατέα ῥηχὰ καλάθια, καὶ ἀφίνονται εἰς τὸν ἀέρα ἢ τὸν ἥλιον μερικᾶς ὥρας. Ἐπομένως θέτονται εἰς σιδερᾶν πλάκα, ἐπάνωθεν θερμάστρας δι' ἀνδράκων πυρρομένης, ὅπου ταχέως ἀνακατόνονται μὲ εἰδὸς τι σαρώθρου, ἔπειτα δ' ἐξίσου ταχέως σαρόνονται ἐκ τῆς πλακὸς εἰς τὰ καλάθια. Ἀνδρῶποι ἀκολούθως συστρέφουν τὰ φύλλα, τρίβοντες αὐτὰ μεταξὺ τῶν χειρῶν· μετὰ ταῦτα βάλλονται πάλιν, κατὰ μεγαλητέρας ποσότητος, εἰς τὴν σιδερᾶν πλάκα, καὶ θερμαίνονται ἐκ νέου, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ὀλιγώτερον παρὰ πρότερον, ὅσον νὰ ξηρανθῶσι δραστηριῶς. Τούτου γενομένου, βάλλεται εἰς τράπεζαν τὸ τίϊ, καὶ διαλέγεται προσεκτικῶς, εἰς τρόπον ὥστε ἀφαιρεῖται πᾶν ἄσχημον καὶ μὴ ἐντελὲς ἐξηραμμένον φύλλον.

Τὰ κυριώτερα τοῦ τσαΐου εἶδη λαμβάνουν τὸνομα ἐκ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἕκαστον παράγεται, τοῦ καιροῦ τῆς συναγωγῆς, τοῦ τρόπου τῆς παρασκευῆς, ἢ ἄλλων ἐξωτερικῶν περιστάσεων.

Οἱ Σῖναι οὐδέποτε μεταχειρίζονται τὸ τίϊ πρὶν γένῃ τοῦλάχιστον ἐνδὸς χρόνου, παραπολὺ ναρκωτικὸν στοχαζόμενοι τὸ νεώτερον. Πίνουν δ' αὐτὸ εἰς ὄλας τὰς τραπέζας των, καὶ πολλάκις ἄλλοτε τῆς ἡμέρας. Τὸ παρασκευάζουν μὲν καθὼς ἡμεῖς, ἀλλὰ δὲν μιγνύουν μετ' αὐτοῦ οὔτε γάλα οὔτε ζάχαριν.

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΤΜΟ- ΠΛΟΙΑΣ. (Ἰδε Σελ. 11.)

ΠΡΩΤΟΣ ὁ ἀπὸ Ῥιμίνιου Βαλτοῦριος, εἰς σύγγραμμα ἐκδοθὲν τὸ 1472, ἀναφέρει ὅτι πλοῖα ἐμποροῦν νὰ κινῶνται διὰ πλῆκτρων, προσηρτημένων εἰς τὴν περιφέρειαν τροχοῦ. Ἐκ τῶν μηχανῶν, τὰς ὁποίας περιγράφει, εἶναι καὶ λέμβος, ὁμαλὴ κάτωθεν, ἥτις ἡμπορεῖ νὰ ὠθῆται διὰ περρωτῶν ἐκ πισσωμένου καραβοπανίου, προσηρτημένων εἰς ἄξονας, καὶ περιστρεφομένων ἀπὸ ἀνθρώπους. Αἱ πτέρωται αὗται, ἢ τὰ πλῆκτρα, ἐβυσθίζοντο εἰς τὸ ὕδωρ· ὅτε δ' ἐκινούντο, ἡ ἀντενέργεια τοῦ ὕδατος ἐσπρωγχε τὴν λέμβον κατὰ τὴν ἐναντίαν διεύθυνσιν. Ἐχρησίμευαν ὡς τὰ πτερύγια εἰς τοὺς

ἰχθύας, ἢ ὡς αἱ πτέρυγες εἰς τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ἔντομα· λέγει δὲ ὁ συγγραφεὺς τῆς προσηρτημένης πραγματείας, ὅτι εἰς τοιοῦτος πλῆκτροφόρος τροχὸς ἰσοδυναμεῖ μὲ δώδεκα κωπία· ἀλλὰ πιθανὸν ὅτι ἐχρειάζοντο καὶ πέντε ἢ ἑξ ἀνδρῶποι διὰ νὰ κινῶσι τὸν τροχόν· ὥστε τίποτε δὲν ἐκερδαίνετο.

Ὅτι δὲ πλοῖα ἐμποροῦν νὰ κινῶνται κατὰ τοῦ ἀνέμου διὰ τῆς βίας τοῦ ἀτμοῦ, ἐπροβλήθη πρῶτον ὑπὸ τοῦ Γάλλου Παπίνου, ὅστις καὶ λογίζεται παρὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὁμογενῶν ὡς ὁ ἐφευρετὴς τῶν ἀτμοκινήτων μηχανῶν· καὶ τῶντι αὐτὸς ἐπενόησε μηχανὴν ἀτμοκίνητον. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν διατρίβων, παρητήρησε μετὰ θαυμασμοῦ, ὅτι λέμβος ὠθεῖτο διὰ πλῆκτροφόρων τροχῶν, ὅτινες συνείχοντο μὲ εἰδὸς τι ἐργάτου, εἰς τὸ πλοῖον προσηλωμένου, καὶ περιστρεφομένου ὑφ' ἱππων. Ἐστοχάσθη δὲ ὅτι ἐξίσου ἦτο δυνατόν νὰ περιστρέφῃ τοὺς πλῆκτροφόρους τροχοὺς ὁ σύρτης τοῦ ἐμβόλου, ὑπὸ ἀτμοῦ ἀναβιβασζόμενος καὶ καταβιβασζόμενος· καὶ πρὸς τοῦτο ἐπενόησεν ἀτελῆ τινὰ μέθοδον, δι' ἧς μετέβαλε τὴν ἄνω καὶ κάτω ἀμοιβαδὸν γινομένην κίνησιν τοῦ σύρτου τοῦ ἐμβόλου εἰς ἀδιάλειπτον κυκλοειδῆ περιστροφὴν· ποτὲ ὅμως δὲν ἔβαλεν εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὰ σχέδιά του.

Τὸ 1730 ὁ Ἀγγλὸς Ἰωάννης Ἀλλεν ἐξέδωκε πόνημά τι, διαλαμβάνον περιγραφὰς σχεδίων τινῶν, καθ' ἃ ἡμποροῦν νὰ ὠθῶνται πλοῖα διὰ κωπίων ἢ πλῆκτρων, ἐλαυνομένων ὑπὸ ἐργάτου· καὶ προσέτι νέον ἴδιον αὐτοῦ σχέδιον, καθ' ὃ ποσότης ὕδατος ἀντλεῖται εἰς τὸ πλοῖον κατὰ τὴν πῶραν, ἔπειτα δὲ ὀρμητικῶς καὶ χωρὶς τινος διακοπῆς προχέεται κατὰ τὴν πρῶμνην εἰς τὴν θάλασσαν· ἡ ἀντενέργεια δ' αὐτοῦ ὠθεῖ τὸ πλοῖον εἰς τὰ ἐμπροσθεν, ἀπαράλλακτα ὡς τὸ φυσίγγιον ὠθεῖται εἰς τὰ ἄνω διὰ τῆς τοῦ ἀέρος ἀντενεργείας κατὰ τοῦ ῥύακος τῶν πεφυρακτωμένων οὐσιῶν, αἵτινες ἐξορμῶσιν εἰς τὸ κατώτερον ἄκρον του. Ὁ Ἀλλεν κατεσκεύασε μεγάλην λέμβον τοῦ εἶδους τούτου, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ ἀντλῖαι ἐδουλεύοντο ὑπ' ἀνθρώπων· ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι πλέον ὠφελίμως ἡμπορεῖ νὰ γίνεταί τὸ αὐτὸ ἔργον ὑπὸ ἀτμοκινήτου μηχανῆς. Χρόνους τινὰς πρὶν τούτου ἡ ἀτμοσφαιρικὴ ἀτμοκίνητος μηχανὴ εἶχε φθάσειν εἰς ἱκανὸν βαθμὸν ἐντελείας, καὶ μετεχειρίζοντο αὐτὴν μάλιστα εἰς τὸ ξηραίνειν ἀνδρακωρυχεῖα.

Τὸ 1737 ὁ Ἀγγλὸς τις, Ἰωάνθαν Hulls, ἐξέδωκε πονημάτιον μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, 'Περὶ Μηχανῆς νεωστὶ ἐφευρεθείσης, ἀρμοδίας νὰ ἐξάγῃ πλοῖα ἐξ ὁποιοῦ δήποτε λιμένος, κατὰ τοῦ ἀνέμου ἢ τοῦ ρεύματος, ἢ καὶ εἰς καιρὸν γαλήνης.' Αὕτη θεωρεῖται γενικῶς ὡς ἡ τῆς ἀτμοπλοΐας πρώτη ἐπιχειρήσις. Τὸ ἐπόμενον δὲ εἶναι ἀπόσπασμα ἐκ τῆς πραγματείας τοῦ Hulls, καὶ δεικνύει τὴν ἀρχὴν, καθ' ἣν ἐνῆργει ἡ μηχανή του.— 'Εἰς ἀρμόδιόν τι μέρος τοῦ ῥυμουλκοῦντος πλοῦ τίθεται λέβης περὶ τὰ δύο τρίτημόρια πλήρης ὕδατος, ἔχων δὲ τὴν κορυφὴν ἐντελῶς κεκλεισμένην· τὸ εἰς τὸν λέβητα τοῦτον περιεχόμενον ὕδωρ βράζον ἀραιοῦται εἰς ἀτμόν· ὅστις, μετακομιζόμενος διὰ μεγάλου σωλῆνος εἰς κύλιν-

δρικὸν ἀγγεῖον, καὶ συμπυκνούμενος ἐκεῖ, παράγει κενὸν, τὸ ὁποῖον κάμνει ὥστε τὸ βάρος τῆς ἀτμοσφαίρας νὰ καταθλίβῃ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου, καὶ οὕτω νὰ ὤσῃ πρὸς τὰ κάτω ἐμβολὸν τι ἐνηρμοσμένον εἰς αὐτό. Ἀπεδείχθη ὅτι, ὁπότεν ἐκβλήθῃ ὁ ἀὴρ ἀπὸ ἀγγεῖον τριάκοντα δακτύλων ἔχον διάμετρον, ἡ ἀτμοσφαῖρα καταπιέζει ἐπ' αὐτοῦ μὲ σχεδὸν πέντε τόνων βάρος· πρέπει δὲ νὰ ὤσῃ πλοῖον μετὰ μεγίστης ὁρμῆς, ὁπότεν ἐφαρμοσθῶσι τὰ πρὸς τοῦτο χρειώδη ἐργαλεῖα.

Διὰ πολὺν χρόνον δὲν ἐγένινεν ἄλλη τις ἀτμοπλοικὴ ἐπιχειρήσις· ἐν δὲ τῷ μεταξῷ, ἐβελτιώθη, καὶ σχεδὸν ἐφθασεν εἰς ἐντέλειαν, ἡ τῆς ξηρᾶς στάσιμος ἀτμοκίνητος μηχανή, πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἶδους τεχνουργημάτων ἐφαρμοσθεῖσα.

Ἐπομένως διεύθυνε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην Γάλλος τις, τὸνομα Perier, ὅστις, τὸ 1775, ἐδοκίμασε μικρὰν λέμβον ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα· μολονότι δ' ἐπέτυχεν, ἦτον ὅμως ἡ κίνησις αὐτῆς βραδυτάτη διὰ τὴν μικρὰν δύναμιν τῆς μηχανῆς, καὶ ἡ ἐπιχειρήσις ἐντὸς ὀλίγου παρητήθη.

Τὸ 1781, ὁ Μαρκέσιος de Jouffray ἔκαμε διάφορα πειράματα ἐπὶ τοῦ Ἀραρος, Saone, εἰς τὸ Λοῦγγουνον, μὲ λέμβον 140 ποδῶν μῆκος ἔχουσαν. Ἦτο δὲ μικρὰ ἡ ἐπιτυχία του, καὶ τέλος ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις τὸν ἠνάγκασε νὰ φύγῃ ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ νὰ καταπαύσῃ τὰς ἐρεῦνας του. Ἐπομένως ἐδόθησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην σχεδὸν περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁ Σεβράττης, εἰς τὴν Σκωτίαν ὁ Μίλλερ, καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν δύο ἀντίζηλοι, ὁ ἐκ τῆς Βιργινίας Ἰάκωβος Ῥάμσειος, καὶ ὁ ἐκ τῆς Φιλαδελφείας Ἰωάννης Φίτσο. Ὁ Μίλλερ, ἰδὼν ἀτμοκίνητον ἄμαξαν, ἐστοχάσθη ὅτι καὶ τῆς λέμβου οἱ πληκτροφόροι τροχοὶ ἠδύναντο νὰ περιστρέφονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς οἱ τροχοὶ τῆς ἀμάξης, καὶ διώρισε νὰ τοῦ κατασκευάσωσιν ὁμοίαν μηχανὴν πρὸς κίνησιν τῆς λέμβου. Ἀφοῦ δὲ τοῦτο ἐπέτυχεν ἄριστα ἐπὶ μικρᾶς λέμβου, ἐδοκίμασε τὸ αὐτὸ ἐπὶ μεγαλητέρας εἰς τινα διώρυγα· ἀλλ' ἡ ἀπὸ τούτων τροχὸς προξενουμένη ταραχὴ τῶν ὑδάτων ἐχάλα τὰς δαχθας τῆς διώρυγος. Τοῦ Ῥάμσειου ἡ πρώτη ἀτμοκίνητος λέμβος εἶχεν ὡς πεντήκοντα ποδῶν μῆκος, ἐκράτει δὲ ἡ μηχανὴ ὀλιγώτατον διάστημα· μ' ὅλον τοῦτο, ἡ λέμβος προώδευε τρία ἢ τέσσαρα μίλια καθ' ὥραν, μὲ τριῶν τόνων φορτίον, καὶ μὲ μηχανὴν ἐν τριτημῶριον τοῦ τόνου ζυγίζουσαν· αὕτη ἐδούλευε μεγάλην ἀντλίαν, δι' ἧς ἀνεσύρετο μὲν κατὰ τὴν πρῶραν τὸ ὕδωρ, προσέχετο δὲ ὁρμητικὸν εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὴν πρῶμυνην, ὡς εἶχε προτείνειν ὁ Ἀλλεν. Ἐξήτησεν ἀκολουθῶς νὰ κινή τὴν λέμβον καὶ διὰ μακρῶν ξύλων, ὠθουμένων κατὰ τοῦ βάρους τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τῆς μηχανῆς τὴν δύναμιν.—Τοῦ δὲ Φίτσο ἡ λέμβος ὠθεῖτο ἀπὸ πληκτρα ὡς τὰ τῶν σημερινῶν ἀτμοπλοίων· ὑπῆρχεν ὅμως μεγάλη ἀντιζηλία μεταξὺ τῶν Ἀμερικανῶν τούτων, καὶ τέλος ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Φίτσο ἐστάθη ὀλεθρὸς του, καὶ παρήτησε τὴν ἐπιχειρήσιν. Πάμπολλοι ἔπειτα

Ἀμερικανοὶ καὶ ἄλλοι ἐδοκίμασαν τρόπους παντοῦς· ἐντελὼς ὅμως ἐπ' αὐτῆς μόνος ὁ Ῥοβέρτος Φύλτων, ὅστις κοινᾶς θεωρεῖται ὡς ὁ πατήρ τῆς ἀτμοπλοίας.

Ὁ περιβόητος οὗτος ἀνὴρ ἐγεννήθη τὸ 1765 εἰς μικρὰν κώμην τῆς Πενσυλβανίας, μίᾳς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Παιδιόθεν ἔδειξε μεγίστην κλίσιν εἰς τὰ μηχανικά· ἀφοῦ δὲ διέτριφεν ἱκανοὺς χρόνους εἰς Λονδίνον καὶ ἄλλας πόλεις Ἀγγλικὰς, μετέβη εἰς Παρισίους, ὅπου ἔκαμε πολλὰ εὐτυχῇ πειράματα εἰς τὴν ἀτμοπλοίαν. Ἐπρότεινε δὲ εἰς τὸν Βοναπάρτην νὰ ἐφοδιάσῃ ἀπὸ ἀτμόπλοια τὸν στολίσκον, μεθ' οὗ ἐμελέτα νὰ πατήσῃ τὴν Ἀγγλίαν· ἀλλ' ἀπεβλήθη. Τὸ 1795 ἐξέδωκε πραγματείαν περὶ διωρύγων. Τέλος δὲ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ τὸ ἀποκλειστικὸν τῆς ἀτμοπλοίας δικαίωμα καθ' ὅλον τὸ κράτος αὐτὸ εἶχε δοθῆναι εἰς ἄλλον. Ἐπέστρεψε λοιπὸν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου τὸ 1807, μετὰ πολλὰς δυσκολίας καὶ ἐμπόδια, ἐτελείωσε τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἀτμόπλοον, ἐφωδιασμένον ἀπὸ μηχανὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατασκευασθεῖσαν, εἴκοσι δὲ ἵππων δύναμιν ἔχουσαν. Τὸ πολυθρύλλητον τοῦτο πλοῖον ἐξέπλευσε μετ' ὀλίγον διὰ τὴν Ἀλβανίαν, 120 μίλια μακρὰν, ὅπου εὐτυχᾶς κατευωδῶθη. Ἦτο δὲ ἀνέκφραστος ὁ θαυμασμός καὶ τῶν πολιτῶν τοῦ Νεοβοράκου, ὃθεν ἐξέπλευσε, καὶ τῶν κατοικοῦντων παρὰ τὰς δαχθας τοῦ ἀναβαινομένου ποταμοῦ, οὔτινες οὐδὲ περὶ μηχανῆς ἀτμοκινήτου εἶχαν ἀκούσειν ποτέ τι· πόσον ὀλιγώτερον περὶ ἀτμοπλοίου! Τινὲς, οἱ ὁποῖοι ἀμυδρῶς εἶχαν θεωρήσειν αὐτὸ, ἐνῶ τὴν νύκτα ἐπερνοῦσε, τὸ περιέγραψαν ὡς τ' ἄρας, ἐπὶ τῶν ὑδάτων κινούμενον, καὶ ἀνέμους καὶ ρεύματα καταπατοῦν, ἐκπνέον δὲ φλόγας καὶ καπνόν. Τὰ πρῶτα εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀτμόπλοια, ὡς καὶ τινα μέχρι τῆς σήμερον, μετεχειρίζοντο διὰ καύσιμον ξηρὰ πεύκινα ξύλα, τὰ ὁποῖα ἐκπέμπουν στήλην φλογὸς πολλοὺς πόδας ὑπέρανω τῆς καπνοδόχης· ὅταν δὲ τὸ πῦρ ἀνακατωθῇ, ἐξέρχονται πάμπολλοι σπινθῆρες, λαμπροὶ καὶ ὠραῖοι φαίνόμενοι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ σκότους. Τὸ σπάνιον τοῦτο φῶς εἴλκυε τὴν προσοχὴν τῶν εἰς ἄλλα πλοῖα ναυτῶν· μολονότι δὲ καὶ τὸ ρεῦμα καὶ ὁ ἀνεμος ἦσαν ἐναντία, μετ' ἐκπλήξεως ἐβλεπαν αὐτὸ ταχέως προσερχόμενον· ὅτε δὲ τοσοῦτον ἐπλησίαζεν, ὥστε ν' ἀκούωσι τὸν θόρυβον τῆς μηχανῆς καὶ τῶν πληκτρῶν, τινὲς μὲν ἐκρύπτοντο ὑπὸ τὸ κατάστρωμα, τὸ φρικτὸν φεύγοντες θάμα, ἄλλοι δ' ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰ πλοῖα τῶν εἰς τὴν ξηρὰν· καὶ ἄλλοι προσπύπτοντες παρεχάλλον τὸν Ὑψιστον νὰ προφυλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν πλησίαν τοῦ φρικτοῦ τέρατος, τὸ ὁποῖον ὤδευεν ἐπὶ τῶν κυμάτων, καὶ ἐφώτιζε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρὸς τὸ ὁποῖον ἐξερνοῦσε.

Εὐθὺς ἀφοῦ ἐγνωρίσθη ἡ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης καλὴ ἔκβασις, ἤρχισαν ταχέως νὰ κατασκευάζωνται ἀτμόπλοια καὶ εἰς τὸν παλαιὸν καὶ εἰς τὸν νέον κόσμον. Ἐκτοτε ἐδοκιμάσθησαν παντοῖον εἰδῶν μηχαναί. Ἡ ἀνάλωσις τῶν ἀνθρώπων ἡλαττώθη τὰ μέγιστα· ἡ ταχύτης τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου ἐτριπλασιάσθη· ἡ

σφαίρα τῆς ἀτμοπλοίας ἀπὸ τοὺς κόλπους καὶ ποταμούς· ἐξετάθη εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος καὶ εἰς τοὺς ἀχανεστέρους ὠκεανούς*.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Φύλτωνος μέχρι τῆς σήμερον λογαριάζεται ὅτι κατεσκευάσθησαν εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας 1,300 ἀτμόπλοια· ἐξ ὧν περὶ τὰ 260 ἐχάσθησαν ἀπὸ ἐκρήξεις, τρικυμίας, συγκρούσεις, κτλ. 240 ἐπαλαιώθησαν, τὰ δ' ἐπίλοιπα 800 διαμένουν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ 1814 ὑπῆρχαν 2 μόνον ἀτμόπλοια· τὸ 1820, 43· τὸ 1830, 315· καὶ τὸ 1836, 600.

ΤΟ ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΣΠΙΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ.

ΚΑΘ' ὅλην τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὸ Βέλγιον, καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, τόσον ὑπερβολικὰ θαυμάζουν οἱ κάτοικοι τὸ κελάδημα τοῦ σπίνου, ὥστε ἡ ἀποκτήσις ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων αἰοδῶν τιμάται ὡς πλείστου ἀξία. Πολλάκις τῶντιν ὁ θαυμασμός οὗτος ἀναβαίνει εἰς τέλειον ἐνθουσιασμόν, καὶ διὰ τὴν ἀποκτήσιν τις σπίνον, δυνατὴν ἔχοντα καὶ καθαράν φωνήν, κάμνει ἐνίοτε τὰς μεγαλητέρας θυσίας. Παραδείγματός χάριν, 'Εἰς τὴν Θυριγγίαν,' λέγει ἀνώνυμος συγγραφεὺς, 'καταντᾷ πάθος ὁ θαυμασμός τῆς τοῦ σπίνου ᾠδῆς. Μίλια ὁδοί πορεῖ ὁ τῆς χώρας αὐτῆς κάτοικος, ἂν ἀκούσῃ ὅτι ἐφθασεν ἄγριός τις ἡδύφωνος, καὶ πωλεῖ μάλιστα τὴν ἀγελάδα του ὥστε νὰ τὸν ἀποκτήσῃ. Διὰ νὰ φανερῶν τούτους ἀδομένους ὑπὸ τοῦ σπίνου ὁκτῶ διαφόρους ἥχους, ἐπλασεν ἰδιαιτέρας λέξεις, καὶ ὅταν ἐπιτύχῃ σπίνον, ὅστις κελαδεῖ ἐντελῶς τὸν κάλλιστον ἐκ τούτων, μόλις πείθεται νὰ πωλήσῃ αὐτὸν εἰς ὅποιανδήποτε τιμήν. Διὰ νὰ προμηθευθῇ ὁ κοινὸς ἐργάτης ἕνα καλὸν σπίνον, στερεῖται ἀφ' ὅλα σχεδὸν τὰ ἀναγκαῖα, ἕως οὗ νὰ συνάξῃ τὸ ἀπαιτούμενον ἀργύριον.'

Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ἡ ἐνθουσιώδης αὕτη ἀγάπη φέρει τοὺς ἀνθρώπους τοίτους εἰς τὴν σκληροτάτην τῶν πράξεων. Μολονότι χρεωστοῦν τὸσαύτην ἀγαλλίασιν εἰς τὰ περικαλλῆ καὶ ἁθῶα ταῦτα πτηνὰ, μὲ βαρβαρότητα ὅμως σχεδὸν ἀπίστευτον καίουν τὰ ὀμμάτιά των διὰ πυρῶμένου σιδήρου, ὥστε νὰ παρατείνωσιν ὑπὲρ τὴν φυσικὴν αὐτῆς διάρκειαν τὴν μελωδικὴν δύναμιν, ἐξ ἧς ἡ ἀγαλλίασις πηγάζει. Ἀγγλος τις κάμνει περὶ τῆς σκληρᾶς ταύτης συνηθείας τὰς ἐπομένας παρατηρήσεις:—'Ἀθλοὶ σπίνου, ταλαίπωροι αἰοδοὶ, ἀδικημένα πτηνὰ! τὴν καρδίαν μου πονῶ, ὁσάκις, τὰς ὁδοὺς διαβαίνων, ἀκούω τὸ γοερόν σας κελάδημα. Ἀπὸ πρωῒας μέχρι ἑσπέρας, ἀκούει τις τοὺς ἀτυχεῖς δεσμίους τούτους ἄδοντας (καθ' ὅσον ἐμποροῦμεν νὰ κρίνωμεν ἡμεῖς) ἐν ἀγαλλίασει. Ἀγαπῶ νὰ ἐλπίζω ὅτι οἱ δέσμιοι οὗτοι, οἵτινες διὰ τὰ πάθη αὐτῶν ἔπρεπε νὰ ᾄδῃν τόσον περίλυποι, τόσον κατατεθλιμμένοι, δὲν ἐνθυμοῦνται ποσῶς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, καθ' ἃς, ἐλεύθεροι ὡς

ὁ ἀὴρ, ἐκελάδουν εἰς τὰ δάση, οἱ εὐδαιμονέστατοι τῶν εὐδαιμόνων. Ἄν ἐνθυμοῦντο τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἡ χεὶρ τοῦ ἀνθρώπου τόσον σκληρῶς ἀφῆρεσεν ἀπ' αὐτοὺς καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ὄρασιν, ἔπρεπε νὰ τακῶσιν ἀπὸ τὴν ὀδύνην, καὶ νὰ γένωσι, τέλος, θῦμα ἐλεεινὸν τῆς λύπης καὶ τῆς μελαγχολίας. Εἰς τὴν πόλιν Aix-la-Chapelle βλέπει τις δώδεκα ἢ δεκατέσσαρας τῶν τυφλῶν τούτων αἰοδῶν εἰς κλωβία κρεμάμενα ἐξωθεν πανδοχείου τινὸς, ὅχι μακρὰν τῆς πρωτευούσης ἐκκλησίας. Κελαδοῦν ἀδιακόπως, μῆνας ἀφοῦ παύσωσι τὸ ἄσμα των οἱ ἐλεύθεροι· φαίνεται δὲ ὅτι συνερίζονται μετ' ἀλλήλων ποῖος νὰ ψάλλῃ τρανύτερα. Ἐπειδὴ τὸ ἄσμα προέρχεται συνήθως ἀπὸ εὐφρόσυνον καρδίαν, φανταζόμεθα, ὁσάκις ἀκούομεν αὐτὸ, ὅτι βλέπομεν παρρηρισκομένας καὶ τὴν εὐθυμίαν καὶ τὴν ἡδονήν. Εἶδε τῶντιν νὰ ᾄδῃν ἀμφοτέραι αὗται αἱ σταθεραὶ σύντροφοι τῶν πολὺ ἀξιολυπητῶν τούτων δεσμιῶν αἰοδῶν. Πόσον μυστηριώδες τῶν πτηνῶν τὸ κελάδημα! καὶ τὸ μυστήριον τοῦτο οὐδέποτε ἴσως θέλει ἐξηγηθῆναι. Τὴν Ὀλλανδίαν περιερχόμενός τις κατὰ τὸν ἀνθηρὸν μῆνα τοῦ Μαΐου, ἀκούει πολλάκις τὸν σπίνον ἄδοντα, καὶ φαντάζεται ὅτι ψάλλει μόνον διὰ νὰ εὐφραίνῃ τὴν ἐπωάζουσαν θήλειαν. Ἄλλ' εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέφων, βλέπει ἄλλον σπίνον, εἰς ἀθλίαν πολλάκις στενωπὸν, δέσμιον καὶ τυφλόν, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἄδοντα ὡς νὰ ἤθελεν ἐκραγῆν ὁ μικρὸς αὐτοῦ λάρυγξ. Ἐκχέει ἄραγε τὴν μελωδίαν αὐτοῦ ὁ τυφλὸς οὗτος δέσμιος διὰ νὰ ἐλαφρύνῃ τὰς θλίψεις του; Ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν ὁ Παντοδύναμος φωνητικὰς δυνάμεις, αἵτινες ποτὲ μὲν νὰ χρησιμεύωσιν εἰς παρηγορίαν τῆς λύπης του, ποτὲ δὲ εἰς αὐξήσιν τῶν κοινωνικῶν ἀπολαύσεων; Ποῖαν ἀπόκρισιν νὰ δώσωμεν; Ἀγνοοῦμεν τί νὰ εἰπώμεν. Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ᾄδῃ, ἐγὼ δὲν ἤθελα ἐκβάλλειν τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ταλαιπώρου σπίνου, καὶ ἂν ᾄδῃ βέβαιος ὅτι ἐμελλὰ νὰ καταστήσῃ τὴν μελωδίαν αὐτοῦ δεκάκις γλυκυτέραν παρὰ καὶ αὐτῆς τῆς γλυκυτάτης ἀηδονός. Ὡ, εἶδε ὁ ἀναξ, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν ἐπικράτειαν τὸ μικρὸν τοῦτο πτηνὸν καταδικάζεται εἰς τοιαύτην σκληρὰν τύχην, νὰ ἀπηγόρευε τὴν βάρβαρον ταύτην πράξιν! Τότε ἤθελα ἐκφωνήσιν, Ὡ βασιλεῦ τῶν ἀνθρώπων! τὸ ἔργον σου εἶναι βασιλικῆς καρδίας ἔξιν. Ὁ πανάγαθος, ὅστις εἶναι φίλος τῶν ἀφίλων, θέλει σὲ ἀνταμείψιν διὰ τοῦτο.'

Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ μεθύει τὰς καλητέρας καρδίας, ὡς ὁ οἶνος τὰς ἰσχυροτέρας κεφαλὰς. Οὐδεὶς εἶναι τόσον φρόνιμος, οὐδὲ τόσον ἀγαθός, ὥστε νὰ τὸν ἐμπιστευθῇ τις ἀπεριόριστον δύναμιν· διότι, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἄξιός νὰ λάβῃ τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο προνόμιον, ἀφοῦ ὅμως τὸ ἀποκτήσῃ, ἄλλοι δὲν ἐμποροῦν πλέον ν' ἀποκρίνωσιν δι' αὐτὸν, ἐπειδὴ οὐδ' αὐτὸς ἐμπορεῖ πλέον ν' ἀποκρίνεται δι' ἑαυτόν.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ἀποκαλύπτει τὰ μυστικά τῆς καρδίας,

* Ἰδε καὶ Ἀποθ. Τόμ. Β'. Σελ. 3.